

ODVJETNIK JOŠKO BILIŠKOV

Trnjanska 73, 10000 ZAGREB

tel: 01/8890-505, faks: 01/8890-506, mob: 091/529-5971

U Zagrebu, 15. travnja 2026. godine

Naš broj: 66/24 J. B. / J. P.

OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU

Ilica- Selska

Ilica 207

10000 ZAGREB

za

NADLEŽNI ŽUPANIJSKI SUD

Na poslovni broj: K-1753/2024

PRIVATAN TUŽITELJICA: **SUZANA KOVAČIĆ** iz Donjeg Stupnika, Žužići kbr. 7, OIB: 55151659480, zastupana po punomoćniku Jošku Biliškovu, odvjetniku u Zagrebu

OKRIVLJENIK: MISLAV NEKIĆ, OIB: 31654966204, sin Vlatka. Rođen 11. 12. 1977. g., u Zagrebu, s prebivalištem u Zagrebu, Trnjanska cesta 35, po zanimanju diplomirani novinar, sa završenom VSS, pismen, oženjen, supruga Andreja Nekić, zaposlen, s mjesečnim primanjima koja nisu poznata, zaposlen, na dugotrajnom bolovanju, s mjesečnim primanjima od oko 500,00 eura, otac jednog maloljenog djeteta u dobi od 4 godine i pokćerke u dobi od 10 godina, suvlasnik 1/3 zemljišta i kuće u Posedarju

ŽALBA PRIVATNE TUŽITELJICE

protiv

presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu

poslovni broj: 12 K-1753/2024-20 od 19. ožujka 2026. godine

elektronički

Privatna tužiteljica potvrđuje činjenicu da je dana 01. 04. 2026. g., elektroničkim putem, po opunomoćeniku, primila pismeni otpravak prvostupanjske presude br. 12 K-1753/2024-20 od 19. 03. 2026. g., a kako je u cijelosti nezadovoljna donijetom presudom, postupajući po primljenoj uputi o pravu na žalbu, blagovremeno podnosi

ŽALBU
protiv presude
posl. broj: 12 K-1753/2024-20

Uz prijedlog:

da se žalba usvoji kao osnovana, pobijana presuda ukine, uz nalog provođenja nove glavne rasprave pred drugim sucem pojedincem

Iz razloga:

I. Pobijanom presudom, temeljem osnove iz čl. 453. st. 3. ZKP-a, sud je oslobodio okrivljenika od optužbe da je 21. 07. 2024. g. u Posedarju, s nakanom tjelesnog ozljeđivanja privatne tužiteljice, privatnu tužiteljicu povukao za ruku, te joj zadao kontuzije, pa da je time počinio kazneno djelo protiv života i tijela - tjelesnu ozljedu, označeno i kažnjivo po članku 117., st. 1. KZ/11.

U bitnome, sud u točki 13. obrazloženja iskaz privatne tužiteljice smatra neuvjerljivim, posebno navodi da su privatna tužiteljica i okrivljenik sestra i brat i da se, sukladno čl. 87., st. 9 KZ/11 radi o bliskim osobama obzirom da se radi o članovima obitelji iz čl. 87., st. 8 KZ/11, odnosno, o srodnici u pobočnoj lozi, pa da se za prijavljeno kazneno djelo tjelesne ozljede iz čl. 117., st. 1. KZ/11 ustvari radi o kaznenom djelu iz čl. 117., st. 1 i 2. KZ/11 za koje je ovlašteni tužitelj državni odvjetnik, a što da dodatno ukazuje na motiv privatne tužiteljice za objesnim prijavljivanjem okrivljenog, te navodi da je svoju odluku donio isključivo temeljem materijalne dokumentacije koja je nesporna jer je sastavljena od strane državnih tijela, poput policijske postaje, čiji policijski službenici su, kao službene osobe, utvrdili stanje navedenog događaja, zbog čega je odbijeno saslušanje svjedoka očevidaca i to majke privatne tužiteljice Slavek Ivanec-Nekić, svjedoka Dominika Kovačića i svjedokinje Mirjane Nekić koji da nisu bili prisutni događaju, a što da proizlazi iz službenog izvješća policijskih službenika.

II. Protiv primljene presude žalba se izjavljuje:

- 1) zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka (čl. 468. ZKP-a),
- 2) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 470. ZKP-a),

**1) Žalbeni razlog – bitne povrede
odredaba kaznenog postupka**

Počinjena je postupovna povreda iz **čl. 468., st. 1., točka 11. ZKP-a**, budući se presuda ne može valjano ispitati obzirom na proturječnost izreke i obrazloženja, te proturječje samog obrazloženja, dok je počinjena i postupovna povreda **iz čl. 468., st. 2., točka 7. ZKP-a**, budući pobijanom presudom nije potpuno riješen predmet optužbe.

Prema izreci pobijane presude, proizlazi da je sud oslobađajuću presudu donio temeljem pravne osnove iz 453., st. 3, ZKP-a jer da nije dokazano da je optuženik počinio djelo za koje se optužuje.

Međutim, u obrazloženju se sud ne poziva na tu pravnu osnovu nego u točki 13. obrazloženja navodi da se, u konkretnom slučaju, ne radi o optuženom kaznenom djelu iz privatne tužbe, te da privatna tužiteljica, obzirom da je sestra okrivljenika, bliska osoba iz čl. 87., st. 9. KZ/11 i član obitelji okrivljenika iz čl. 87., st. 8. KZ/11, pa da se, ustvari radi o kaznenom djelu iz čl. 117., st. 1 i 2. KZ/11 za koje je ovlašteni tužitelj državni odvjetnik, pa je očito da sud smatra da se radi o pravnoj situaciji iz čl. 452., st. 1. 2. ZKP-a, a što nije razlog za donošenje oslobađajuće presude, nego je razlog za donošenje odbijajuće presude.

Stoga je i počinjenja rečena apsolutno bitna postupovna povreda proturječnosti izreke i obrazloženja pobijane presude zbog koje se ista ne može valjano ispitati i kontrolirati niti od strane stranaka, niti od strane žalbenog suda, a što je samo po sebi dostatno za usvajanje žalbe i ukidanje pobijane presude, neovisno o preostalim žalbenim navodima.

S tim u svezi, prvostupanjski sud, ukoliko je već smatrao da je privatna tužba podnijeta od strane neovlaštenog tužitelja, bio je dužan tako zaprimljenu privatnu tužbu tretirati prijedlogom za kazneni progon, te je istu bio dužan dostaviti nadležnom državnom odvjetniku na daljnje postupnje i to čim je utvrdio svojstvo stranka koje novodi u točki 13. obrazloženja pobijane presude.

Naime, privatna tužba po svemu sadržajno odgovora prijedlogu za kazneni progon, te privatna tužiteljica, kao evidentna žrtva optuženog kaznenog djela, ne bi smjela snositi bilo kakve štetne posljedice zbog toga što se sa njenom privatnom tužbom, koja sadržajno odgovora prijedlogu za kazneni progon, nije adekvatno postupilo na navedeni način.

Prvostupanjski sud je već jednom pozivao privatnu tužiteljicu na uređenje privatne tužbe i to zbog drugih razloga, pa ako je smatrao da postoje određeni nedostaci u sadržaju privatne tužbe koji bi ga priječili da istu meritorno rješava, bio je dužan postupi po odredbi **čl. 525., st. 2., u svezi sa čl. 78., st. 3. ZKP-a**, te je bio dužan privatnu tužiteljicu poučiti o nedostacima privatne tužbe, sve uz nalog za njeno uređenje, a kako nije postupljeno na takav način to su dodatno počinjene postupovne povrede kako citiranih članka ZKP-a, a tako i odredbe čl. 9., st. 1 ZKP-a, a sve na štetu privatne tužiteljice koja je evidentno oštećena predmetnim kaznenim djelom.

Počinjena je i apsolutno bitna postupovna povreda iz **čl. 468., st. 2. t. 7. ZKP-a**, obzirom da presudom nije potpuno riješen predmet optužbe.

Naime, prema činjeničnom opisu djela iz uređene privatne tužbe od 12. 11. 2024. g., okrivljeniku se stavljalo na teret, citirano:

„Što je dana 21. srpnja 2024. godine, u mjestu Posedarju, u ulici Kardinala Alojzija Stepinca kčbr. 37, oko 11,00 sati, s naknom tjelesnog ozljeđivanja privatne tužiteljice Suzane Kovačić, privatnu tužiteljicu povukao za ruku, te joj zadao kontuzije na koljenima, lijevom ručnom zglobu, desnoj nadlaktici, hematom na trbuhu“.

Ukoliko se pogleda činjenični opis djela u izreci pobijane oslobađajuće presude, razvidno je da je prvostupanjski sud okrivljenika oslobodio od optužbe da je, citirano:

„Dana 21. srpnja 2024. godine, u mjestu Posedarju, u ulici Kardinala Alojzija Stepinca kčbr. 37, oko 11,00 sati, s naknom tjelesnog ozljeđivanja privante tužiteljice Suzane Kovačić, privatnu tužiteljicu povukao za ruku, te joj zadao kontuzije“.

Slijedom navedenoga, razvidno je ispuštanje bitnih djelova činjeničnog opisa djela u izreci pobijane oslobađajuće presude koji se odnose na štetnu posljedicu i to kontuzije na koljenima, lijevom ručnom zglobu, desnoj nadlaktici, hematom na trbuhu.

Stoga, prvostupanjski sud očito nije odlučio o činjeničnom opisu djela private tužbe koja mu je podnesena, pa svojom presudom nije potpuno rješio predmet optužbe što je iduća apsolutno bitna postupovna povreda koja je, sama po sebi i neovisno o ostalim žalbenim razlozima, dostatna za usvajanje žalbe i ukidanje pobijane presude.

Značaj štetnih posljedica i svih ozljeda koje je okrivljeni nanio tužiteljici utužene prigode je bitan jer su iste zabilježene u medicinskoj dokumentaciji na kojoj se temelji privatna tužba, te ukazuju na okrivljenika kao počinitelja djela upravo na način kako je to privatna tužiteljica opisala u svom stranačkom iskazu.

Ispuštanjem bilo koje nanijete ozljede kao štetne posljedice inkriminiranog događaja, umanjuje se značaj optuženog djela, a što nije zakonito, niti je pravično prema privatnoj tužiteljici.

Počinjene su relativno bitne postupovne povrede **čl. 9. ZKP-a**, koje su rezultirale donošenjem nezakonite odluke na štetu privatne tužiteljice.

Sud uopće sa jednakom pozornošću nije utvrđivao činjenice koje terete okrivljenika.

Sasvim je izostalo načelo neposrednosti kaznenog postupka obzirom da sud nije salušao predložene svjedoke koji imaju saznanja kako o inkriminiranom djelu, a tako i o ukupnom postupanju stranaka prije i neposredno nakon počinjenja inkriminiranog djela od strane okrivljenika.

Naime, sud je odluku temeljio na policijskoj dokumentaciji uz stav da se radi o službenim izvješćima policijskih službenika koja su sastavljena unutar njihove nadležnosti u postupanju, bez da je pravilnost činjeničnih utvđenja policijskih službenika provjeravo saslušanjem svjedoka očevica Slavke Ivanc- Nekić, majke stranka koja je utuženi događaj promatrala od početak do kraja, te bez da je pozvao svjedoka Dominika Kovačića koji je svoja saznanja o događaju steko neposredno po njegovu završetku i koji je mogao iskazati o načini postupanja policijskih službenika prilikom utvrđivanja činjenica.

Osim toga sud je propustio ispitati i svjedoke očevide Mirjanu Nekić i Vericu Perić za koje svjedoke je prilikom njihova predlaganja jasno navedeno da su nazočili optuženom događaju, pa se tako obrazlaganje imalo provjeriti njihovim

neposrednim pozivanjem i ispitivanjem, a koje nepostupanje se nije moglo nadomjestiti pukim razlgedanjem policijskih izvješća jer je očito da ista nistu vjerno i potpuno utvrdila činjenično stanje o tome tko je sve nazočio inkriminiranom događaju.

U ostalom, sudski postupak je kontradiktorni postupak u kojem se slobodno mogu provjeravati pravilnost postupanja i pravilnost utvrđenja policijskih službenika, pa je drugačiji pravni pristup suda očito isuviše formalistički i arbitran, a što je sve rezultiralo donošenjem nezakonite presude na štetu tužiteljice.

Uzgredno se primjećuje da sud nije ovlašten donijeti presudu o tome da nije dokazano počinjene optuženog kaznenog djela ukoliko nije izveo i ukoliko nije pravilno cijenio sve predložene dokaze po strankama.

Ovo tim više što su u medicinskoj dokumentaciji koje je tužiteljica dostavila u sudski spis jasno zabilježene i medicinski su objektivno verificirane sve ozljede iz činjničnog opisa djela, pa je evidentno da je tužiteljica žrtva kojoj je sud bio dužan pružiti utuženu kazneno-pravnu zaštitu i to nakon što je savjesno i brižljivo ispitao i razmortio sva njena očitovanja i sve njene prijedloge.

Kako je sve to izostalo u slučaju privatne tužiteljice, počinjena je rečena relativno bitna postupovna povreda koja je rezultirala donošenjem nezakonite presude.

2) Žalbeni razlog – pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

U ovom dijelu žalbe, smisleno se imaju primijeniti svi žalbeni razlozi koji su iznijeti u točki 1) naracije žalbe obzirom da se, zbog počinjenih psotupovnih povreda, ne može kazati da je sud utvrđivao ili da je utvrdio relevantno činjnično stanje.

Pogrešno je utvrđena činjenica da nije dokazano počinjenje utuženog kaznenog djela, jer su štetne posljedice, u vidu brojnih pretrpljenih tjelesnih ozljeda, objektivno i sudsko medicinski verificirane u medicinskoj dokumentaciji privatne tužiteljice koja prileži sudskom spisu.

Ukoliko je o tome bilo kakve dvojbe, obzirom da je sud dokaze u ovoj pravnoj stvari izvodio po službenoj dužnosti, onda je sud bio dužan o tome izvesti i dokaz sudsko medicinskim vještačnjem jer bi se izvođenjem takvog dokaza dodatno osnažio iskaz privatne tužitejice glede načina nastanka zabilježnih medicinskih ozljeda, a koje ozljede su nastale upravo onako kako je privatna tužiteljica to iznijela i opisala u svom stranačkom iskazu.

Pogrešno je utvrđena činjenica da okrivljenik nije počinitelj kaznenog djela za koji je optužen, obzirom da nisu ispitani svi svjedoci očevidci, radi čega privatna tužiteljica i dalje ustraje u dokaznim prijedlozima za ispitivanem svjedoka očevidaca Slavke Ivanec-Nekić, Verice Perić i Mirjane Nekić, te svjedoka Dominka Kovačića.

U preostalom dijelu radi pravdnja ovog žalbenog razloga, smisleno se imaju primijeniti svi ostali ranije iznijeti žalbeni navodi koji su iznijeti u dijelu žalbe odnosom na postupovne povrede.

3) Slijedom svega iznijetoga predlaže se kao uvodno.

Za privatnu tužiteljicu, opunomoćenik: